

VENDIM
Nr.30, datë 25.6.2007

NË EMËR TË REPUBLIKËS SË SHQIPËRISË

Gjykata Kushtetuese e Republikës së Shqipërisë, e përbërë nga:

Gjergji Sauli	Kryetar i Gjykatës Kushtetuese
Alfred Karamuço	Anëtar i “ “
Fehmi Abdiu	Anëtar i “ “
Kristofor Peçi	Anëtar i “ “
Kujtim Puto	Anëtar i “ “
Xhezair Zaganjori	Anëtar i “ “
Petrit Plloçi	Anëtar i “ “
Sokol Sadushi	Anëtar i “ “
Vjollca Meçaj	Anëtare e “ “

me sekretare Brunilda Bara, në datat 1.12.2006 dhe 1.2.2007, mori në shqyrtim në seancë gjyqësore me dyer të hapura çështjen nr.44/14 Akti, që i përket:

KËRKUES: STEFAN PRIFTI, përfaqësuar nga avokat Abaz Brati, me prokurë.

SUBJEKT I INTERESUAR: ENVER RUKA, trashëgimtar ligjor i Hasan Rukës, përfaqësuar nga avokat Gjet Kola, me prokurë.

OBJEKTI: Shfuqizimi si i papajtueshëm me Kushtetutën i vendimeve nr.3624, datë 17.11.2000 dhe nr.894, datë 14.3.2001 të Gjykatës së Rrethit Gjyqësor Tiranë; nr.1131, datë 4.11.2003 dhe nr.982, datë 23.9.2004 të Gjykatës së Apelit Tiranë, si dhe nr.1524, datë 26.7.2004 të Kolegjit Civil të Gjykatës së Lartë.

BAZA LIGJORE: Neni 42 i Kushtetutës së Republikës së Shqipërisë dhe nenet 6 e 13 të Konventës Europiane për të Drejtat e Njeriut.

Kërkuesi ka parashtruar këto shkaqe kryesore:

- Gjykata e Rrethit Gjyqësor Tiranë ka zhvilluar gjykimin e çështjes në mungesë të tij, në kushtet kur nuk kishte dijeni për datën e gjykimit dhe kërkesëpadinë e ngritur kundër tij, për arsye se njoftimet e gjykatës nuk janë bërë sipas rregullave dhe formës të parashikuar në ligj.

- Është shkelur barazia e palëve, sepse gjykimi është zhvilluar në një seancë, në të cilën është dëgjuar vetëm paditësi dhe nuk është bërë një hetim i plotë rreth çështjes.

- Gjykata e Rrethit Gjyqësor Tiranë ka shkelur parimin e kompetencës, sepse ka gjykuar padinë me një vlerë 6 milionë lekë me trup gjykues të përbërë nga një gjyqtar, ndërkohë që sipas dispozitave të Kodit të Procedurës Civile, çështja duhej gjykuar nga 3 gjyqtarë;

- Gjykimi i kërkesëpadsisë tjetër, e ngritur nga kërkuesi, me objekt detyrimin e palës së interesuar (Hasan Ruka) të zbatojë kontratën e premtim shitjes së truallit, është zhvilluar gjithashtu vetëm në një seancë dhe vendimi është dhënë pa shqyrtuar provat e paraqitura prej tij, gjë që e bën gjykimin të njëanshëm.

Subjekti i interesuar ka parashtruar:

- I ndjeri Hasan Ruka, 83 vjeç, vuante nga skleroza dhe veprimet me pasuritë e tij të paluajtshme janë kryer vetëm nën kujdesin e djalit të tij, me përjashtim të kontratës objekt shqyrtimi. Kërkuesi ka dashur të abuzojë, duke përfituar nga gjendja shëndetësore e të ndjerit.

- Kontratës objekt shqyrtimi i mungojnë elementet e domosdoshme të kërkuara nga ligji për transaksionet me pasuri të paluajtshme, siç janë vlera e pasurisë në kontraktim, garancitë për premtimin e shitjes, kopja origjinale e vërtetimit të pronësisë në momentin që premttohej të shitej etj., prandaj me të drejtë ajo është deklaruar e pavlefshme nga gjykatat.

GJYKATA KUSHTETUESE,

pasi dëgjo i relatore n e çështjes Vjollca Meçaj, përfaqësuesin e kërkuesit, përfaqësuesin e subjektit të interesuar dhe bisedoi çështjen në tërësi,

VËREN:

Me vendimin nr.3624, datë 17.11.2000, Gjykata e Rrethit Gjyqësor Tiranë ka vendosur pranimin e padisë dhe deklarimin e pavlefshmërisë të kontratës nr.428 Rep., dhe nr.72 Kol., datë 2.3.2000, me objekt premtim shitje toke, lidhur midis paditësit Hasan Ruka e të paditurit Stefan Prifti. Gjykata e Apelit Tiranë, me vendimin nr.1131, datë 4.11.2003, ka vendosur lënien në fuqi të këtij vendimi dhe Kolegji Civil i Gjykatës së Lartë, me vendimin nr.1524, datë 26.7.2004, ka vendosur mospranimin e rekursit të paraqitur nga i padituri.

Përafërsisht në të njëjtën kohë, në 16.11.2000, edhe kërkuesi Stefan Prifti i është drejtuar gjykatës me padi, me objekt detyrimin e të paditurit Enver Ruka të zbatojë kontratën premtim shitje toke, të cituar më sipër, të lidhur midis tyre në 2.3.2000. Gjykata e Rrethit Gjyqësor Tiranë, me vendimin nr.894, datë 14.3.2000, ka vendosur rrëzimin e kësaj padie, ndërsa Gjykata e Apelit Tiranë, me vendimin nr.982, datë 23.9.2004, e ka lënë atë në fuqi. Kundër këtij vendimi nuk është parashtruar rekurs në Gjykatën e Lartë.

Cenimin e së drejtës së tij për një proces të rregullt ligjor kërkuesi e pretendon, për shkak se, sipas tij, gjatë gjykimit të konfliktit civil ku ai ishte thirrur si i paditur, gjykatat kanë shkelur të drejtën e tij për mbrojtje, kanë shkelur parimin e barazisë së palëve, parimin e kompetencës gjyqësore, si dhe kanë zhvilluar gjykime të njëanshme.

Ndryshe nga sa pretendohet, Gjykata Kushtetuese konstatoi se Gjykata e Rrethit Gjyqësor Tiranë ka kryer të gjitha veprimet e nevojshme për të vënë në dijeni kërkuesin lidhur me kërkesëpadinë e ngritur ndaj tij, për datën e zhvillimit të veprimeve paraprake si dhe datën e gjykimit, duke dërguar për këtë qëllim njoftimet përkatëse në adresën e saktë të kërkuesit. Në kushtet kur njoftimet janë kthyer të pakomunuara, pasi pala e paditur ndodhej jashtë shtetit, ajo i ka shpallur ato sipas ligjit, duke i vendosur si pranë gjykatës që do të shqyrtonte çështjen, ashtu dhe në vendbanimin e kërkuesit. Më pas kërkuesi erdhi në dijeni të vendimit gjyqësor të dhënë për çështjen e shqyrtuar pa praninë e tij dhe për ta kundërshtuar atë kërkoi rivendosjen në afat, kërkesë të cilën gjykata ia pranoi. Mbi këtë bazë kërkuesi ka ushtruar të drejtën e ankimit, por nuk është treguar i interesuar të marrë pjesë në shqyrtimin e tij nga Gjykata e Apelit Tiranë, e cila në përfundim të shqyrtimit la në fuqi vendimin e Gjykatës së Rrethit Gjyqësor Tiranë. Kërkuesi ka ushtruar, gjithashtu, të drejtën e rekursit pranë Gjykatës së Lartë.

Gjykata Kushtetuese çmon se nga sa më sipër rezulton se kërkuesit nuk i është mohuar e drejta e mbrojtjes, apo e barazisë së armëve. Ai ka pasur të gjitha mundësitë të parashtrorë nëpërmjet ankimit me shkrim, por edhe nëpërmjet pjesëmarrjes në shqyrtimin e tij në gjykim nëse do të kishte dëshiruar, të gjitha pretendimet dhe prapësimet lidhur me padinë e ngritur ndaj tij. Gjykata e Apelit Tiranë, si gjykatë fakti, ka shqyrtuar në seancë gjyqësore gjithçka që kërkuesi ka parashtruar në ankimin e tij, edhe pse ankimesi nuk ishte i pranishëm. Ndonëse gjykimi në shkallë të parë është zhvilluar vetëm me një palë, kjo nuk rezulton të ketë ndodhur për faj të gjykatës.

Lidhur me pretendimin për shkelje të parimit të gjykatës kompetente, Gjykata Kushtetuese çmon gjithashtu se nuk qëndron. Kontratës objekt gjykimi vetë palët nuk rezulton t'i kenë përcaktuar vlerë. Nga vendimet gjyqësore dhe nga materialet e dosjes rezultoi se asaj kontrate i mungojnë, veç vlerës së përgjithshme, edhe çmimi për metër katror i truallit, gjendja juridike e pronës që premtuhej të shitej, e të tjerë elemente të domosdoshme, mungesa e të cilave ka bindur gjykatat për pavlefshmërinë e aktit noterial. Nga ana tjetër, kërkuesi nuk e ka ngritur këtë pretendim përpara gjykatës së apelit.

Gjykata Kushtetuese nuk merr në shqyrtim pretendimet lidhur me vendimin nr.894, datë 14.3.2001 të Gjykatës së Rrethit Gjyqësor Tiranë dhe vendimit nr.982, datë 23.9.2004 të Gjykatës së Apelit Tiranë, për arsye se kërkuesi nuk ka shtetur të gjitha mjetet juridike pranë sistemit të zakonshëm gjyqësor për mbrojtjen e të drejtave të tij, siç kërkohet nga neni 131/f i Kushtetutës. Ai nuk ka ushtruar rekurs në Gjykatën e Lartë ndaj këtyre vendimeve gjyqësore.

Në kushtet sa më sipër, Gjykata Kushtetuese përfundimisht i gjen të pabazuara pretendimet e kërkuesit.

PËR KËTO ARSYE,

Gjykata Kushtetuese e Republikës së Shqipërisë, në mbështetje të nenit 132 të Kushtetutës, si dhe nenit 72 e vijues të ligjit nr.8577, datë 10.2.2000 “Për organizimin dhe funksionimin e Gjykatës

Kushtetuese të Republikës së Shqipërisë”, me shumicë votash,

VENDOSI:

- Rrëzimin e kërkesës.
- Ky vendim është përfundimtar, i formës së prerë dhe hyn në fuqi ditën e botimit në Fletoren Zyrtare.